NÄR LYCKAN KOM

(Af Th. Randal).

Hon hade haft mycken sorg och liten glädje.

Tidigt hade hon mistat sin man, sin gode, trogne man, och lämnats ensam med sin lilla flicka, att utan något manligt stöd kämpa sig fram i lifvet.

Sorg och umbärande hade stått på dagens program, och mörkt hade det varit, hvart hon vändt sig, och dock, i allt detta mörker hade hon icke ens för en sekund tviflat på att lyckan en dag skulle komma äfven till henne.

Hon tyckte sig läsa det uppe i de tindrande stjärnorna, då hon med sin lilla flicka i famn stirrade upp mot det stjärnbeströdda firmamentet, sedan dagens tunga arbete var slutadt.

Tiden gick under arbete och släp. Ålderdom och sorg hade tryckt sin dystra stämpel på hennes förr så vackra ansikte, men lyckan uteblef alltjämt.

Dock misströstade hon ej, den skulle komma.

Det var denna tanke som gaf henne mod till att lefva och kraft till att arbeta.

Hennes lilla flicka hade vuxit upp i erfarenhet af hvad det vill säga att vara fattig.

Modern hade hållit henne i en god skola, och där, bland sina kamrater, blef hon ofta föremål för hån och förakt, ty, väl voro hennes kläder snygga, men de voro lappade, och väl var hennes mat riklig, men den var tarflig.

Ofta sväfvade ett häftigt svar på hennes läppar då kamraterna hånade henne, men så dök ett mildt lidande kvinnoansikte upp för hennes inre — hennes älskade moders bild — och så teg hon.

Tiden gick och modern blef allt svagare och svagare.

Vera lämnade skolan och skulle nu på egen hand kämpa sig fram i lifvet. Utrustad med ett godt hufvud och goda kunskaper fick hon plats som guvernant i en fin familj. Men äfven i denna ställning fick hon utstå mången förödmjukelse. Hennes bref hem till modern andades väl också litet svårmod, fastän hon försökte att göra dem så glada som möjligt.

Men modern stod fast i sitt hopp.

Hon skref:

"Tro mig, min Vera, lyckan kommer, kommer till oss båda. Misströsta blott icke!"

— — —

Så sjuknade modern, och Vera reste hem för att sköta henne.

Modern hade blifvit lam.

Förtviflad kastade Vera sig ner framför sängen och grät. Men modern log blott matt, skådade förbi Vera ut i rymden med sina milda, blå ögon och hviskade:

— Mod min dotter, än kan lyckan komma.

— Lyckan! Vera log bittert för sig själf.

— Skulle den väl någonsin komma?

— — —

Vera skaffade sig ett par elever som gingo hem till henne och läste. Stor var väl icke förtjänsten, men tak öfver hufvudet, mat och läkarehjälp kunde hon skaffa, och så fick hon vara nöjd. Då hon icke undervisade sina elever, satt hon vid sin moders bädd och läste högt för henne. Hon prydde hennes rum med blommor och försökte, med sorg i hjärtat, att göra det så ljust och gladt kring sin älskade moder.

Själf förnekade hon sig hvarje nöje. Och dock kom det aldrig en klagan öfver hennes läppar.

Så hade hon hunnit sitt tjugonde år.

Doktor Walter, den höge ljuse mannen med de vänliga blå ögonen, kom hvarje dag och såg till hennes mor. Då han gick, stannade han alltid ett par minuter ute i förstugan, dit Vera följde honom.

Han fattade då hennes hand och såg henne medlidsamt in i de stora sorgsna ögonen.

— Ni är säkert trött, stackars barn! sade han vänligt. Denna eviga vaka gör er blek och mager. Vill ni inte gå ut ett slag, så skall jag stanna hos er mor så länge?

Vera skakade trött på hufvudet, under det en fin rodnad färgade hennes kinder svagt röda.

— Tack, herr doktor, genmälde hon, ni är allt för god, men jag vill icke lämna min mor!

Så tryckte han hennes hand, nickade och gick.

Modern tynade allt mer och mer bort, och en dag bad doktorn att få tala vid Vera sedan han besökt hennes mor.

Det var jämt ett år sedan modern sjuknat, och under hela denna tid hade Vera outtröttligt vakat vid hennes säng dag och natt med blott några få timmars sömn.

Nu, då doktorn bad att få tala vid henne förstod hon hvad det betydde, och då var det som om all styrka och allt mod flydde sin kos från henne.

Oförmögen att hålla sig uppe sjönk hon ned på en stol och gömde ansiktet i händerna.

Doktorn gick bort till henne, tog båda hennes händer i sina och sade ömt:

— Kära, lilla barn, ni vet hvad det är jag vill säga er, till en del åtminstone; att er mor icke har många timmar kvar att dras med sina jordiska plågor. Gråt icke, liten, det är bäst så. Men hvad ni måhända icke vet, är, att jag älskar er lilla tålmodiga själ, som så undergifvet burit ert tunga kors, och att jag intet högre önskar, än att få bereda er en lugn och ljus framtid. Säg — Vera får jag?

Doktorn hade lyft henne upp från stolen och slöt henne nu till sitt bröst — ty han hade läst hennes stumma svar i de stora, tårfyllda ögonen.

Arm i arm gingo de in till den sjuka modern och knäböjde vid hennes säng.

Den gamla kvinnan låg så stilla på sin hvita bädd. En liten solstråle dansade på det hvita täcket och en bukett skogsblommor spred en behaglig doft i rummet.

— Gif oss din välsignelse — kära moder! bad doktorn.

— Ja, ja! — hviskade den sjuka.

Plötsligt spred sig ett förklaradt skimmer öfver hennes milda drag, hennes ögon logo, och sakta nästan ljudlöst hviskade hon:

— Ser du Vera, ser du mitt barn, lyckan kom dock till slut, kom....till....oss....båda.

Hämorrhoider botade på 6 till 14 dagar.

PAZO OINTMENT är garanterad att bota hvarje fall af kilande, osynliga, blödande eller framträdande hämorrhoider på 6 till 14 dagar eller pengarna återlämnade. 50c.

BARBERARE OCH HÄSTDOKTOR.

(En bild ur näringslifvet i Natal, Syd Afrika).

Af **Sal. Balcke.**

— Sade icke jag detsmma? Jag skulle ha kunnat bota er lika bra som doktor S. gjorde och för ett mycket billigare pris också, ansåg den gamle barberaren och hästdoktorn.

— Tro det? vågade jag betvifla. Ni lär ju vara barberare och hästdoktor, åtminstone står det så på er skylt, men därför kan ni väl ej åtaga er att botå folk? Jag för min del skulle akta mig för att gå till er och få hästmedicin, om jag behöfde söka en läkare.

Detta var nog för mycket sagdt af mig, märkte jag. Han började svänga saxen vårdslöst öfver mitt hufvud, och jag prisade mig lycklig öfver att icke hafva låtit honom få rakknifven i sin hand i stället.

— Det faller sig lika lätt för mig att bota folk som hästar, försäkrade hårartisten. Min bok säger mig allting. Därinne har jag en bok, i hvilken det står om hästsjukdomar. Jag har en annan bok om människans sjukdomar. Har jag icke, mor? tillade han och vände sig bort mot soffhörnet, där hans ålderstigna fru tagit plats. (I spegeln hade jag endast kunnat se hennes ansikte, och ända till dess barberaren nämnde "mor", trodde jag det var en person, som skulle rakas. Jag vände mig nu om och igenkände frun i huset).

Frun nickade bifall till doktorns fråga. Hon föreföll slö och sömnig. I går hade hon varit illamående, men hennes lärde man hade kurerat henne med några glas whisky. Denna medicin var den enda, som kunde bota hennes krämpor. I dag var hon utan plågor, tack vare spriten, men ännu satt kvar i henne sedan gårdagen.

"Doktorn" började sedan tala om sina enastående sätt att behandla hästsjukdomar.

— Jag hade en månad 5 hästar från Royal Hotel. De dogo allihop den ene efter den andre. Den första var en fin häst, som kommit från Kap. Mr I. kom till mig med den och sade: Doktor, sade han, kan ni säga mig doktor, hvad det är för fel med min häst? Den vill inte äta?

— Jo, det kan jag, men jag måste först ha den i ett par dagar i mitt stall för att finna, hvar sjukdomen sitter.

— Rätt, doktor, tyckte mr I. och gick hem.

— När han gått, tog jag hästen in i stallet, gaf honom majs och undersökte hans tänder. Dessa befunnos vara friska och starka. Men äta ville han rakt icke. Jag väntade hela eftermiddagen hos honom. När kvällen kom, konstaterade jag, att han icke ätit något.

Det var nu min uppgift, att utforska, huruvida sjukdomen hade sitt säte i magen eller i hufvudet. I magen var det naturligtvis icke, det sade min läkareblick mig genast. En vanlig person skulle säkert ha tänkt, att magen var angripen, men en gammal erfaren hästdoktor som jag ser djupare in i djuren. Jag fann också snart, att felet låg i hjärnan. I förra fallet (om magen varit i olag) hade hästen blifvit liggande orörlig och sprattlat med benen som en omkullvält sköldpadda, men som det nu var, så sprang han rundt omkring i stallet så här, liksom en broder till mig, som dog af delirium.

(Han springer nu omkring några hvarf i rummet och härmar rörelserna hos en plågad häst på ett mera realistiskt än på ett för en "barberare och hästdoktor" värdigt sätt. Frun vaknar, men när hon ser, att det endast är den sjuka hästen från Royal Hotel, som springer där, så sluter hon snart likgiltigt sina ögon).

— För säkerhets skull, fortsätter vår doktor, gaf jag honom kvicksilfver och ricinolja. Hästen dog icke häraf, tack vare hans friska mage. Sjukdomen måste därför sitta i hufvudet.

Jag såg i min bok efter recept för svagsinta hästar. Går så upp på apoteket och köper — — — (Här exploderade hans läkarekunskaper i form af ett långt latinskt-engelskt recept). Gaf hästen en dosis däraf på kvällen.

(Frun uppger en stilla suck. Hon börjar känna sig sämre och behöfver väl snart mera medicin).

— Ett par dagar senare kommer mr I. upp till mig igen.

— Well, doktor, säger han, hur är det med hästen?

— Efter omständigheterna är hästen förvånansvärdt kry, mr I., säger jag. Jag har nu konstaterat, att sjukdomen sitter i hufvudet. Kom, låt oss gå ut och se på honom!

— Herre gud, doktor, hästen är ju sämre nu! Han har icke långt kvar. Har ni icke gifvit honom något för förstoppning?

— Jag gaf honom en half liter ricinolja och några gram kvicksilfver. Hade magen varit dålig, så skulle denna medicin ha fällt hästen till marken. Han skulle då ha sprattlat med benen så här, mr I. (Vår doktor har en egendomlig mani att efterhärma rörelserna hos sjuka hästar. Nu lägger han sig på soffan och sparkar med alla fyra). I stället började han springa rundt så här, mr I. (Nu springer han rundt som hans sjuke bror). Sjukdomen sitter därför i hjärnan.

— Han lefver icke fyra timmar till, doktor, ansåg mr I.

— Mr I., sade jag, jag skall göra hvad jag kan för honom. Jag gaf honom då mera kvicksilfver och ricinolja samt resten af det, som jag köpte på apoteket. Några timmar senare dog han. (Jag fruktade nu det värsta — att doktorn skulle falla ned på golfvet och dö, som en häst, innan han klippt mig fullständigt. Som väl var både för honom och mig så ansåg han en dödsscen icke vara behöflig).

— Jag skar upp kadavret och fann då, att magen var absolut frisk, såsom jag redan hade sagt till mr I., men hjärnan var i fullständig oordning.— Skratta icke! Det är rena sanningen jag talar — är det icke, mor? (Han fick icke något svar af "mor". Hon sitter med slutna ögon och öppen mun, under det ett lycksaligt leende sprider ett förklarande sken öfver hennes vinmättade, uppsvällda kinder. Hon drömmer, att hon är sjuk, och att hennes man ger henne medicin. — "Doktorn" fortsätter att berätta med samma stolthet som förut).

— En vecka senare kommer mr I. igen med en annan häst, som syntes lida af samma åkomma som den förra.

— God dag, doktor, säger han, jag fruktar, att denna häst är också sjuk. Den har icke ätit sedan i går middag. Något fel i hufvudet kan jag tro?

— Misstag, mr I., denna häst har förstoppning, det ser jag genast! Låt mig ha den här i ett par dagar i mitt stall, så skall jag undersöka honom.

— Rätt, doktor, tyckte mr I., jag hoppas, att jag snart kan få honom tillbaka.

—Ja! Jag skall medicinera honom, mr. I. Han skall få ett halft kilo koksalt, en liter ricinolja, åtta gram kvicksilfver — —

— All right, doktor, gif honom hvad ni vill, blott det hjälper.

— Hästen var from som ett lam, när han kom. När han fått min medicin, blef han liksom från vettet. Jag förstod då, att jag var på rätt spår, och att min medicin verkade. Gaf honom därför en dosis till om kvällen.

Om morgonen när jag kom ut i stallet, sprang hästen rundt så här — — — — (Läsaren bör nu tänka sig se "doktorn" i en komisk "cake-walk" bakom min rygg). Magen hade då börjat arbeta på hjärnan, ser ni! Jag visste då, att slutet var nära. Well, sade jag till mig själf, din häst är i ett mycket kritiskt tillstånd! Jag skall därför gifva honom medicin, så att han står eller stupar, och gaf honom då en kraftig dosis kvicksilfver. Detta var min sista resurs. Han öfverlefde icke kuren — han dog.

Jag sände då en kaffer med räkning till mr I. och bad honom komma och taga sin häst, ty nu var han död.

Mr I. kommer upp till mig med andan i halsen: Hvad, hästen död? Jag trodde, att ni snart skulle få honom botad. Hur bar ni er åt för att döda honom?

— Mr L., säger jag, jag är en gammal erfaren hästdoktor. Dussintals hästar hafva dött under min behandling, men ingen kan säga, att jag har dödat någon af dem. Eder häst var frisk som en fågel, oaktadt jag medicinerade honom två gånger. Det var min tredje dosis, som knäckte honom. Hans mage tålte det icke?

— Var magen verkligen skuld till det?

— Ja, mr I., säger jag, magen var orsaken till hästens död. Om ni vill, så skall jag skära upp honom, och då skall ni få se, att magen innehåller tyå liter ricinolja, tre matskedar kvicksilfver och så och så många gram af det och det.

— Jag skar upp honom, när mr I. såg på. Se här, sade jag, här är all min medicin. Eder häst har dött af förstoppning, konstaterade jag. (Dörren öppnas häftigt, och någon ropar: Hallå, Jimmy, går du med och ser på, när de spela fotboll i eftermiddag? — Mycket ledsen, Jack, svarade doktorn, jag har icke tid i dag. Jag skall examinera en häst. — När dörren stängdes är doktorn färdig med att framdraga flera exempel på sin underbara förmåga att utrota hästar).

— En annan gång igen kommer en holländare till mig med en vacker häst, värd sina 40 pund sterling.

— God morgon, doktor, säger han, hvad kan in göra med min häst? Jag kan icke hafva honom bland de andra hästarne, ty då sliter han sig lös och far bort och slår dem fördärfvade.

— All right, mr V., säger jag. Jag vet, hvar felet sitter. Magen arbetar på hans hjärna.

— Månn' tro det, doktor, undrade mr V. Hvad är att göra vid en sådan mage? Ge honom en liter brännvin?

— Då dör han på fläcken! Jag vet en sorts medicin, som skall göra honom bra, om han blott är stark nog att taga emot den. Har nyss haft liknande fall under behandling.

—Efter två dagars behandling af mig var denna häst också död. Jag tog då såg och knif, skar ut magen, lade den i en säck och gick till mr V.

— Mr V., sade jag, här är magen af eder häst. Jag har examinerat den och funnit, att hästen dog af förstoppning. Se själf, här är all medicinen i magen.

— Men ni sade ju, att hjärnan var i olag? Ni har ju förgiftat min häst!

— Mr V. tala icke så till mig, som är en gammal man och hästdoktor, sade jag. Detta är icke den första häst, som jag behandlat. Det är den fjärde, som dött i mitt stall denna vecka.

— Mycket troligt, ty det har väl aldrig händt, att någon häst kommit lefvande tillbaka därifrån?

— Säg icke det, mr V. Folk kommer alltid till mig med sina hästar, när icke någon annan kan bota dem. Så t. ex. kom en gång en sergeant till mig med en unghäst, som andra medicinerat utan det ringaste resultat. Han bad mig göra någonting vid honom. Jag lofvade att gifva hästen medicin, så att han skulle stå eller stupa.

Jag medicinerade honom i tre dagar, innan han dog. Då sände jag bud till ägaren och bad honom komma till mig, så skulle han få se, hvad hans häst dog af.

Sergeanten kommer samma eftermiddag:

— Är hästen död, kunde han icke botas?

— Jo, jag botade honom, men han var för svag för att öfverlefva kuren.

— På sergeantens begäran utfärdade jag därvid en dödsattest, och försäkringssumman utbetalades också på mitt intyg — är det icke sannt, "mor"?

"Doktorns" erfarenhet i Åskulapis heliga konst sträckte sig ännu många hästlängder, men nu hade han lyckligtvis slutat att klippa, och jag skyndade att komma ut. Jag tyckte att rummet var fullt af hästars astralkroppar. Den språksamme barberaren och hästdoktorn följde mig till dören, men vände sedan om och gick bort till sin fru. Han skulle väl nu till att undersöka och medicinera henne.

Hurn att fånga vilda djur. 40-sidig illustrerad giller-bok, afbildande 46 vilda djur i naturliga färger. Päls-djur-kalender, gevär- och giller-katalog, äfvensom priser på hudar och pälsvaror. Allt sändes portofritt för 10c i silfver eler frimärken. Fritt till den som säljer eller handlar med oss. Skrif till Fur Dept., N. W. Hide & Fur Co., Minneapolis, Minn.

Mycket riktigt. — Bland de trefligaste operor jag någonsin sett är "Muntra fruarna i Lucksor".

— I Windsor, menar du väl?

— Det gör väl alldeles det samma....fruntimmerna ä' sig lika öfverallt.

Likt ett djur. — Hva' tycker du om ingeniören??

— Åh jo, men för att heta Lamm, är han en märkvärdig karl.

— Hur så?

— Jo, han förefaller mej slug som en räf, har örnnäsa och riktiga falkögon, dessutom är han hal som en ål och stark som en björn.

EN framstående läkare i Boston har i Paxtine gifvit åt världen sitt mest förträffliga medel för rensning mot smittostoff och som botar all inflammation och katarr i slemhinnorna, såsom inflammering i ögonen, strupen, näsan och blåskatarr.

Som rengöringsmedel för munnen och andedräkten kan det icke öfverträffas. Många kvinnor säga, att de icke ville undvara Paxtine om det också skulle kosta dem $10.00. Paxtine kan användas för så många olika ändamål, att hvarje kvinna i detta land borde veta detta. Fås för 50 cents i apoteken.

Skrif efter prof till The R. Paxtine Co., Boston, Mass.

Nyt fra Norge.

Udvandringen af Kordmænd over norske Havne var i Maanederne Januar til September udgjort 19,009 mod 18.419 tilsvarende Tid ifjor.

Trælastfirmaet And H. Kjær & Co. i Fredrikstad tænker paa at nedlægge sin Bedrift paa Grund af de vanskelige Arbejdsforholde, som har raadet ifjommer, men væsenlig paa Grund af Socialisternes Sejr ved Kommunevalget i Glemminge forrige Maaned.

Det norske Kirkeparti. Repræsentative Mænd fra forskjellige Egne af Landet har været samlet i Kristiania forat raadslaa om Dannelsen af et norsk Kirkeparti. Efter en livlig Diskussion besluttedes enstemmig Kirkepartiet oprettet, hvorefter Love vedtoges og Landsnævnd blev valgt. Ved særskilt Valg blev Sognepræst Hartvig Halvorsen, Kristiania, valgt til Formand.

Aktieselskabet Hurum Fabriker ved Drammen, som nu er i fuld Drift, har foretaget store Reguleringsarbejder i Sagelvens Vasdrag i Hurum, idet Rodbyvandet og Indsjøen Sanddungen er betydelig opdæmmet. Sanddunges Vandstand er hævet 1 Meter over det tidligere normale. Med Grundejerne har Selskabet for det meste ordnet sig i Mindelighed. Vasdragsskjøn har dog været afholdt til Vestemmelse af Eritatningen.

Udnævnelser. Konstitueret Distriktslæge i Nordre Nordmør El. Th. Herloffen er konstitueret som Distriktslæge i Strinden, konstitueret Distriktslæge i Evje Chr. Benneche konstitueret som Distriktslæge i Vestre Nedenes og konstitueret Distriktslæge i Kristrand Nils Christoffersen konstitueret som Distriktslæge i Steigen. Sognepræst til Brandval M. E. Larsen er udnævnt til residerende Kapellan i Fredrikshald. Sorenskriver i Indre Sogn O. A. Th. Eeg er udnævnt til Sorenskriver i Valdres.

Gode Tider i Stavanger. Efter hvad Skifteforvalteren har meddelt „Vestlandet" er der ved Stavanger Skifteret under Behandling kun et eneste Konkursbo som er anmeldt i Aar. Hidtil er der iaar kun afsluttet fire Boer mod 11 ifjor, 22 i 1904 og 27 i 1902. Det ser ud til at der for Tiden maa være ganske gode Arbejdsvilkaar her, ikke alene for de industrielle Bedrifter, men ogsaa ude blandt Folk i Almindelighed.

Hermetikfabrikerne her har iaar nedlagt 14 Millioner Sardinæsker mod 12 Millioner ifjor paa denne Tid. Produktionsværdien er omkring 3.5 Millioner Kroner.

Randsfjordbanen Ombygning. Arbejdet paa Randsfjordbanens Ombygning, der tog sin Begyndelse 15. Juli, skrider nu raskt frem; der er paa hver af de to Sektioner beskæftiget 160 Mand, hvoraf en Del tilhører Jernbanens faste Arbejdsstyrke, mens en anden Del er hjemmehørende i de Distrikter, Banen passerer. De mindre Arbejder med Jordplaneringen er allerede paa det nærmeste færdig. De større Arbejder med Fjeldsprængninger og lignende, hvis Detaljplaner endnu ikke er helt udarbejdede, begynder til Vaaren. Af Randsfjordbanens mange og store Broer vil nogle blive helt nye, mens andre kun skal forstærkes. Den direkte Arbejdsledelse er underlagt Sektionsingeniørene Wefring og Nissen, den første med Kontor i Drammen, den anden i Wikersund.

Gyldendalske Boghandels norske Afdeling. Der har gaaet Rygter om, at Gyldendalske Boghandel i Kjøbenhavn var villigt til at sælge sin Afdeling i Kristiania. Grunden til dette Skridt skulde være, at et Boghandlerblad i Kristiania har erklæret, at Gyldendal har tjent saa rent urimelig meget paa de norske Digtere og Forfatteres Værker, som er udgivet paa det danske Forlag. Dettes Direktør, Peter Nansen, har til et dansk Blad udtalt i Anledning Rygterne om et eventuelt Salg, at Forlaget er parat til at sælge, men at Forudsætningen da maatte være, at der nærredes et almindeligt Ønske herom ikke alene af de norske Boghandlere, men ogsaa af de norske Digtere, og at Forholdet blev ordnet saaledes, at der ikke gravos en Kløft, som kan blive farlig for Forbindelsen mellem dansk og norsk Aandsliv.

Fritt till lidande kvinnor.

Till alla kvinnor, som besväras af underlifslidande, sänder jag medicin fritt för 10 dagars behandling af en enkel huskur som kan genomgås utan anlitande af läkare. Medicinen är billig och tillförlitlig för alla olika slag af lifmoderslidande. Den har hjälpt mig. Svara på svenska. Mrs. H. W. Fretter, Dept. 99 Detroit, Mich.

Store Sildestimer er mærket udfor Titran, Beiholmen og Grip. Da Tidspunktet for Sildefisket endnu er noget tidligt, er man daarlig forberedt. Fangst af stor Værdi antages allerede at være tabt. Der er de bedste Udsigter til godt Storsildfiske, skrives fra Trondhjem.

Brand ved Drammen. Forleden Eftermiddag opstod Ildebrand i Toldfuldmægtig Hoffs Villa paa Konnerud, der totalt nedbrændte. Ildens Opkomst er meget mystisk, idet Huset ikke har været beboet paa 10 Dage. Branden opdagedes først af en Pige, som saa Luen slaa ud fra Kvistetagen. En Omstrejfer er tidligere idag set vanke omkring Stedet. Villaen var asuureret.

Under Rypejagt t Besaker kappedes en ung Mand ved Navn Jens Carlsen Wik med sin Kamerat om at skyde samme Rype. Herunder faldt Kameraten og et Haglskud fra hans Gevær rammede Wik i Hovedet. Efter tre Dages Transport er denne nu indlagt paa Trondhjems Sygehus i yderst medtagen Tilstand. Han er lam i hele venstre Side.

Borgerdaadsmedaljen i Guld. Kongen har tildelt Statsminister Christian Michelsen det højeste Udmærkelsestegn, som han i Statsraad kan skjænke nogen Medborger: Borgerdaadsmedaljen i Guld for hans Fortjenester af Fædrelandet. Den er tidligere meddelt følgende Medlemmer af Kongens Raad: Statsraad P. C. Holst 1846, Statholder Severin Løvenskjold 1853, Statsraad Fr. Stang 1857, Statsraad J. H. Vogt 1857 og Statsraad Hans Riddervold 1869.

Kirkedepartementet agter i en nær Fremtid at optage til Behandling Spørsmaalet om Forandring af Distriktsnavne som „Amter", Sorenskriverier", Provstier" og saa videre. Der har, som bekjendt, i sin Tid været nedsat en Komitee til at forberede Sagen, og det er denne Komitees Indstilling, som nu skal lægges til Grund for Departmentets Behandling. Spørsmaalet har i Mellemtiden været forelagt de stedlige Myndigheder til Udtalelse, og Sagen skulde saavidt være moden til Bearbejdelse fra Departmentets Side.

Christian Michelsens Fond. Fra flere Hold har været udtalt Ønske om at tilvejebringe et Fond, som kunde anvendes til et eller flere landsgavnlige Formaal, og for Eftertiden være knyttet til Mindet om Selvstændighedsværkets Gjennemførelse i 1905. Fra Bergen er der nu udgaat Indbydelse til et saadant Fond. Det skal bære Christian Michelsens Navn, og det er overladt til ham at træffe Bestemmelse om Fondets Anvendelse og Formaal. Der er rettet Anmodning blandt andet til alle Rigets Ordførere om at foranstalte Indsamling i fine Byer og Bygder.

Gjennem Hofmarskalk Rustad har Komiteen for Chr. Micselsens Fond modtaget Meddelelse om, at Kongen og Dronningen skjænker 10.000 Kroner til Fondet. Fra Grissfjerer Dobloug og Hustru i Kristiania er der ligeledes kommet et Bidrag paa 10,000 Kr. ledsaget af et Ønske om, at Statsministeren vil tage under Overvejelse, om Fondet i en eller anden Form kunde anvendes til Fremme og Udnyttelse af Norges Naturrigdomme, saasom Opbjælp af Jordbrug, Skogbrug og Fiskeri. Med Kongeparrets og Doblaugs Bidrag var der til d. 6. Novbr. tegnet 45.000 Kroner. Der er indkommet talrige Bidrag, hvis Størrelse veksler mellem 50 Øre og 500 Kr.

$100 BELÖNING $100

Denna tidnings läsare vill vara glada öfver att läsa, att det är i det minsta en frukted sjukdom, som vetenskapen är i stånd till att kurera i alla dess stadier och det är katarr. Hall's Catarrh Cure är det enda verkliga botemedel läkarekåren känner. Då katarr är en konstitutionel sjukdom, fordrar den en konstitutionel behandling. Hall's Catarrh Cure tages in, verkar direkt på blodet och slemhinnorna i systemet, tillintetgör därvid sjukdomsfrönen och gifver patienten styrka, vid att uppbygga konstitutionen och hjälpa naturen att göra sitt arbete. Ägarne har så mycken tillitro till dess välgörande kraft, att de erbjuda Hundra Dollars för hvarje fall, hvarpå denna medicin ej verkar botande. Skrif efter lista af intyg. Tillskrif

F. J. CHENEY & CO., Toledo, O.

Till salu hos alle apotekare, 75c.

Hall's Family Pills äro de bästa.